

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Prvá vec, ktorú sa človek po šťastných dňoch raja naučil, bol útek. Adam rýchlo zviazal do batoha neuveriteľný majetok, ktorý sa znenazdania ocitol v jeho rukách a odišiel. Ukázal chrbát Komusi, ktorého obraz a podobu i napriek všetkému nosil ako pečať vtlačenú do svojej duše. Odmietol sa zhovárať s Bohom. Dezertoval z jeho priateľstva, povedal nie jeho láske. Vyhlásil: „Nepotrebujem Ťa!“

Márnotratný syn mal aspoň odvahu zvážiť svoj útek: „A ja tu hyniem od hladu.“ Obyčajne však človek nemá odvahu rozviazať svoj batoh a zrátať, čo mu ešte ostáva a povedať, čo už stratil. Bojí sa zhodnotiť dôsledky svojho úteku. Utiekol Stvoriteľovi a teraz je ďaleko od Boha, ďaleko od ľudí a najmä ďaleko od seba. Kde utiekol? Lepšie nepátrať. Lepšie na to nemyslieť. Lepšie neotvárať ten batoh. Lepšie je ďalej sa hrať na pána a utiecť niekam ešte ďalej od Boha, veď pre moje úteky je vždy dosť ciest.

No ktosi sa nezmieril s útekom. Nechcel ostať ochudobnený o človeka. Neodložil návrh na priateľstvo. Nezatvoril nedobytnú pokladnicu svojho srdca. Bol to Boh. Vybral sa hľadať človeka. Pátral po ňom, sledoval ho. Neúnavne ho stopoval.

Aj keď ho mohol dosiahnuť bez námahy svojou mocou, radšej si vybral cestu mučivej slabosti. A tou je krížová cesta. Na tejto ceste sa končí môj útek. Je to cesta, na ktorej Boh človeka dosiahne. Vedel, kde ma nájde. Našiel ma na tej ceste, ktorá poskytuje prístrešie všetkým utečencom. Bývajú tu, ako ja, všetci hriešnici. Je to cesta záchrany. Odporovať sile Božej slabosti je nemožné. Útek sa skončil. Bol som chytený práve na ceste domov – k Otcovi.

1. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMŤ

*Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Nik zo zástupu pred Piláta nepredstúpil, aby predniesol dôvody, prečo žiadali smrť pre tohto človeka. Nie, nespáchal nič zlé. Pre nás ľudí je však ktosi ešte neznesiteľnejší ako ten, čo pácha zlo. Je to ktosi, kto nám ukazuje iné dobro, ktoré sa odlišuje od dobra, ako ho my vnímame a chceme vnímať.

Ježišovi nemôžeme odpustiť dobro. Je vinný, lebo nám predložil iné dobro. A tak zničil náš pokoj. Mali sme presný zákon. Vyratúval presne všetky naše povinnosti. Keď sme ho zachovali, mohli sme byť spokojní. No on vyhodil hranice nášho zákona do povetria. Ostal len jeden: „Miluj!“

Mali sme svoju stupnicu hodnôt. A On nám ju úplne rozvrátil. Začal totiž vyhlasovať za blažených chudobných, hladných, plačúcich, prenasledovaných. Jeho bezočivosť išla tak ďaleko, že povedal, že poslední budú prví a prví poslednými. Mali sme svoje pohodlné triedenie. Na jednej strane dobrí a na druhej zlí. A On? Mal záľubu v hriešnikoch. Postavil sa na stranu cudzoložníčky. S radosťou prijal poctu verejnej hriešnice. A vychválil akéhosi darebáka, ktorý premrhal otcovský majetok.

A napokon, mali sme svojho Boha. Stačilo prísť do chrámu, odrecitovať modlitbu, či pobožnosť a Boh nám dá, čo si len zažiadame. Mysleli sme si, že ho držíme v hrsti. Ako väzňa nášho zmýšľania. Ježiš nás okradol o takéhoto Boha. Neschválil nám Boha-obchodníka. Priniesol Boha, ktorý sa môže preobliecť za žobráka, alebo dokonca za zločinca. Takýto Boh nám stojí v ceste. Preto Ježiša musíš odsúdiť. Prišiel rušiť naše dobro. Preto: „Preč s ním, ukrižuj ho!“ Tak... A konečne môžeme byť spokojní. Boh je znova pevne v našich rukách.

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Pane, daj mi pochopiť, že keď Ťa odsudzujem, prestávam byť človekom a strácam teba – svojho Boha.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

2. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

V Ježišovom kríži sa zratávajú všetky bolesti a úzkosti všetkých ľudí - aj tá najskrytejšia bolesť najposlednejšieho človeka. Nijaké utrpenie už nie je zbytočné. Nijaká bolesť sa nestráca. Medzi mnohými bolesťami tu nachádzam aj svoj kríž. Kríž, pod ktorým sa potácam, pod ktorým klesám na mysl, pod ktorým protestujem, ktorý prichádza nečakane, kríž nezmyselný, ukrutný, protivný, kríž v najnevhodnejšom čase. Kríž, pod ktorým kričím: „Prečo sa to muselo stať práve mne?“

Je tu aj kríž zraneného zvíjajúceho sa v bolesti, detí umierajúcich od hladu, zúfalá opustenosť starých ľudí, rakovinou rozožratá žena, ktorá trhá plachty a zavýja: „Už to ďalej nevydržím!“ Je tu zvedené dievča nachádzajúce iba všeobecné opovrhnutie. Nekonečné noci nespavosti. Matka, ktorá zvierá práve na Vianoce vo svojom náručí mŕtvolku svojho jednoročného dieťaťa. Vojny. Plač vyhodeneho z bytu. Pokorenie nezamestnaného. Chrčanie umierajúceho. Výkrik zdrveného nespravodlivosťou. Fyzické mučenie. A mnohé mnohé ďalšie.

Boh neprišiel odstrániť moju, Tvoju bolesť. Urobil čosi viac. Čosi božské - prišiel sa podeliť, zúčastniť – vziať na seba moju, tvoju bolesť. Tento kríž si vkladá Boh na svoje plecia. Na Kristovom kríži sa na nič nezabúda. Boh totiž zoberal na seba všetko, na nikoho nezabudol.

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Pane, daj mi silu niesť svoj kríž v spojení s Tebou pokorne a trpezlivo, lebo ty si ho vo svojom kríži spolu s inými už dávno niesol na Golgotu.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

3. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ PADÁ PRVÝKRÁT POD KRÍŽOM

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Tento kríž je neznesiteľné bremeno. Nakopilo sa na ňom všetko ľudské utrpenie. Je tak ťažké niesť bolesti a utrpenia všetkých čias. Padá. Padá pod krížmi, ktoré nie sú jeho, pod ťarchou hriechov iných - On nevinný, čistý a svätý. Zo zeme pozerá na teba, na mňa. Chce sa aj v kríži so mnou stretnúť, chce so mnou nadviazať priateľstvo a ponúka mi svoju lásku. A tak je odteraz každý kríž možnosťou stretnúť Boha, priblížiť sa k nemu, možnosťou pocítiť hlboko silu jeho lásky a obety.

Človek však tak často hovorí: „Nie!“. Radšej má peklo egoizmu než raj lásky. Radšej je od Boha ďaleko, ako blízko. Aby sa mohol cítiť slobodný, oslobodil sa od Boha. A ostal sám. Ďaleko od Boha, od ľudí i od seba. Neschopný milovať.

Pane, prosím, nedovoľ mi utekať od kríža. Nauč ma privinúť si ho k sebe a niesť ho s láskou ako ty, aby som sa v ňom mohol stretnúť s Tebou, aby sme ho mohli niesť spoločne.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

4. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ SA STRETÁ SO SVOJOU MATKOU

*Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

„Vonku stojí tvoja matka, tvoji bratia a tvoje sestry.“ „Kto sú moja matka, moji bratia a moje sestry?“

Na začiatku Kristovej verejnej činnosti k stretnutiu neprišlo. Mária sa musela stiahnuť. Odísť do úzadia.

Tentoraz sa stretnutie naozaj uskutočnilo. Nehrozí tu nebezpečenstvo, že ho vyrušia. Konečne je tu miesto aj pre matku. Stačí pohľad. A možno otázka: Kde sú? Opustili ňu? Kde sú tí, ktorí chceli byť po pravici a ľavici? A kde sú uzdravení slepci, malomocní, nakrmené zástupy, zmrzačení?

A kde sme my? Matka je tu. Vzdala sa svojho Syna. Vyvlastnili jej ho druhí. A ona ho dala nám. Ešte jeden zásah a uvidí, na čo sa to vlastne podujala. Čo to znamená ponechať všetko na Boha. Čo znamená jej „áno“. Jej „fiat“ bolo potrebné, aby sa mohol Boží Syn narodiť. Teraz je potrebné, aby mohol zomrieť.

Mária je človekom stretnutia. So Synom sa stretla, aby ho uistila o svojom prvom súhlase. Keď šlo o záchranu sveta, Boh sa mohol vo víre odmietania spoľahnúť na jej áno. Darovala ľuďom Krista. A teraz musí byť pri tom, ako ľudia jej dar ničia. Je to jej posledné áno. Obrátené. Akoby naruby. Dar, ktorý skončil v rukách ľudí. Jej „staň sa podľa Božej vôle“ v tejto chvíli znamená „staň sa podľa vôle ľudskej zloby“.

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Mária, pomáhaj mi, aby som bol človekom stretnutia. Pomáhaj mi, aby som pred Božou láskou kapituloval. Aby som aj ja ako ty dokázal Bohu hovoriť svoje „Áno“.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

5. ZASTAVENIE

ŠIMON Z CYRÉNY POMÁHA JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Šimon asi nebol veľmi nadšený keď ho prinútili pomôcť Ježišovi. Vracal sa z poľa. Unavený. Mohol si povedať: „Prečo ja? Mám právo po celodennej drine ísť domov a trochu si odpočinúť. Nie je to môj kríž. Mám dosť vlastných.“ Pomohol však človeku, ktorý nevládal, ktorý bol na konci so silami. A tým pomohol aj Bohu.

A my? Tak často obchádzame kríže druhých. Opatrne, naširoko. S výčitkami svedomia sa zmierujeme veľmi ľahko. Akoby ten cudzí kríž bol niečo prirodzené. Život je taký, to sa stáva.

Áno, stáva sa, že ja sa mám dobre a ten druhý chradne v sanatóriu.

Stáva sa, že ja sa prepchávam a bezdomovec umiera hladom.

Stáva sa, že sa neviem rozhodnúť, kam pôjdem na dovolenku, a rodina, kto-rá býva oproti je zúfalá, lebo nemá čím zaplatiť nájomné za dve miestnosti pre ôsmich.

Stáva sa, že ja sa vraciam v noci z baru, a susedka je ešte hore a namáha si oči nad rozkmášaným kabátom.

Stáva sa, že ja som vďaka svojim darom a kráse obklopený množstvom ľudí a iný vedľa mňa je celkom sám nikým nepovšimnutý, odstrkovaný a zosmiešňovaný.

A nespí ani otec rodiny, ktorý si zajtra pôjde po výsledky do nemocnice. Nespí ani Izraelčan, ktorí sa bojí, či si terorista nevyberie zajtra práve jeho. Toto je ten cudzí kríž. A my sa naň pozeráme ľahostajne. Neboj sa vyjsť zo seba samého, zo svojho egoizmu. Tak máš šancu nájsť aj Boha. Kde? Boh je na druhom konci kríža. Na konci môjho, tvojho i cudzieho kríža. Môžem ho uchopiť z hociktorej strany, na druhej strane bude vždy On.

Pane, prosím, nauč ma neobchádzať kríže iných, lebo ak ich zdvihnem a pomôžem im ich niesť, pomôžu mi raz aj oni s tým mojím.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami. □
Aj nad dušami v očistci.*

6. ZASTAVENIE

VERONIKA PODÁVA JEŽIŠOVI RUČNÍK

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Keby Kristus na svojej poslednej ceste nebol stretol nikoho, kto by bol schopný urobiť Veronikino gesto, museli by sme sa hanbiť za meno „človek“. Slabú ženu predierajúcu sa zástupom vojakov všetci potrebujeme, aby nám zostala aspoň odrobinka dôstojnosti. Nik zo

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

silákov okolo nebol schopný toho, čo urobila ona. Dôkazy o tom, že som človek, však musím podať aj ja. A to vtedy, ak som sa aspoň raz zastavil nad nešťastím iného.

Ak sa cítim zodpovedný za utrpenie brata.

Ak sa nehanbím za srdce, ktoré sa vie dojímať a viem plakať nad biedou chudáka.

Ak aj napriek posmechu viem vystrieť ruku k tomu, kto prosí o pomoc.

Ak mám odvahu prelomiť kruh všeobecnej ľahostajnosti a často ísť proti prúdu a vykonať ako Veronika to, čo sa iným nechce, čoho sa boja alebo štítia.

Veronika uzol svojho egoizmu, zbabelosti a pohodlia rozviazala. Plná súcitu urobila správne gesto. Našla Ježiša. A odniesla si obraz jeho tváre - tváre, ktorú nevieme a nechceme nájsť v našom dome, na našich cestách, v škole, v práci.

Pane, ukazuj sa mi v tvárach ľudí okolo mňa, urob ma vnímavým a citlivým na bolesť a potreby iných a posilni ma konať drobné skutky lásky deň čo deň tým okolo mňa, ktorí to potrebujú.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

7. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ PADÁ DRUHÝ RAZ POD KRÍŽOM

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

*Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Aj keď mu pomáha Šimon, znova padá. Prečo? Prišlo totiž sklamanie.

Nemusím sa veľmi skrývať: za sklamanie Boha som zodpovedný ja.

Ja som sklamal nádej Boha. Ja som zradil Božie očakávanie. Miesto sladkého hrozna som priniesol len plánky. Stačil mi podpriemer. Len nebyť veľmi aktívny. „Tie nemožné horizonty dokonalosti nie sú pre mňa!“ – ozýva sa v mojom vnútri a preto už nik odo mňa nečaká žiadne zázraky. Šedý neviditeľný priemer.

No Božia neochvejná nádej je silnejšia ako moje odmietanie, ako moje zdráhanie sa.

Pane, kedy si predložil za vzor mieru zdravého rozumu, vyhýbať sa krajnostiam, neurobiť viac ako je nevyhnutné? Sú ľudia, ktorí Ťa majú radi len po určitú hranicu.

Zaväzujú sa, ale len s mierou.

Ponúkajú Ti svoje srdce. Ale kúsok si stále ponechávajú na niečo iné.

A ty žiadaš všetko. Je to cena tvojej nádeje vo mňa. Nechceš už mať v rukách odo mňa iba stravec kyslého hrozna. A ja nemusím nosiť po svete pokrivený obraz seba samého.

Pane, ukáž mi ten pravý originál mňa samého, ukáž mi moju pravú tvár, ako si ju myslel, keď si ma stvoril. Pomôž mi zachovať si ju, aj keď ma to bude stáť veľa. Nauč ma rozhodne odmietiť všetko, čo sa protiví tvojmu plánu so mnou a s radosťou vykonať všetko, čo odo mňa žiadaš.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

8. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ NAPOMÍNA PLAČÚCE ŽENY

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Po rozhovore s Pilátom už Ježiš mlčal. Ozval sa až pri tomto stretnutí.

S výčitkou.

Oči týchto žien boli zvyknuté plakať. Vykonávali akési remeslo plaču.

Niet biednejšieho človeka, ako je človek, ktorý si navykne na utrpenie druhých. Niet väčšieho sebaklamu ako sebaklam namysleného človeka, ktorý sa klame, že cudziu bolesť chápe úplne. Preto tá výčitka. K bolesti druhého treba pristupovať na prstoch, s akousi cudnosťou, s pocitom rešpektu a nekonečnej úcty k tajomstvu, ktoré sa nám nepodarí nikdy úplne pochopiť. Kto sa približuje k tomuto tajomstvu s rukami neobratnými alebo hrubými, aj keď s úmyslom pomôcť niesť kríž ale predsa so slovami: „Ja, ten obetavý, silný a dobrý, idem pomôcť tebe, slabému, horšiemu chudákovi.“, môže ponížiť, môže spôsobiť ešte bolestnejšie útrapy, a tak zväčšiť ťarchu samého kríža.

Iba pokora nám pomôže byť k cudzej bolesti pozornými a úctivými. A najmä pohotovejšími skôr načúvať a s láskou prijímať, ako vševediaco radiť a z výšky posudzovať.

Pane, už nemôžem iba postávať a plakať. Chcem konať. S pokorou a úctou k druhému.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

9. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ PADÁ TRETÍ RAZ POD KRÍŽOM

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Znovu padá na zem. Pádom opustenosti odsúdeného. Kde sú teraz Ježišovi priatelia?

My sa cítime byť nevinní, čistí. Na túto cestu nepatríme. Pozeráme vždy z dostatočnej vzdialenosti. Nás sa to predsa netýka. A On neváha vziať všetky viny na seba – aj tie naše. Nikoho za ne neodsudzuje. Nášmu prísnemu súdu však neunikne nik. Naše srdce je akoby obrovská súdna sieň, v ktorej sa vynášajú súdy jeden za druhým:

Alkoholik na liečení: „Slaboch, nikdy to nedokáže.“

Politici: „Skorumpovaní zloději“.

Hladní ľudia: „Nechcú pracovať.“

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Mladí, ktorí protestujú: „Povaľáči.“

Starí: „Nerozumejú ničomu.“

Slobodná matka s dieťaťom v náručí: „Aspoň sa naučí obracať sa.“

Samovrah: „Mal k tomu sklony.“

Svet je preľudnený sudcami. Aj my každú chvíľu vynášame rozsudky.

A Kristus prijíma úlohu, ktorú my odmietame - úlohu vinníka.

Vydáva sa na krížovú cestu v rúchu odsúdeného.

„Kde je tvoj brat?“ – pýtal sa Boh. „Vari som ja strážcom svojho brata?“

A čo podvyživené národy?

A milióny opustených detí?

A interrupcie?

Majme odvahu pristúpiť k odsúdeným okolo nás ako spoluzodpovední. Ochotní pykať za svoje chyby, ktoré spôsobili zlyhanie iných. Láska totiž nikdy neúčtuje pre seba. Láska platí.

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Pane, odpusť mi tie mnohé odsúdenia ľudí okolo, odpusť, že sa staviam nad nich a nevidím svoje zlyhania. Nauč ma chápať srdcom a skôr ospravedlniť iných než ich stále iba odsudzovať.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

10. ZASTAVENIE

PÁNU JEŽIŠOVI ZVLIEKAJÚ ŠATY

*Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Ja, márnokratný syn som znova dostal všetko - šaty, sandále, prsteň.

Za všetko sa však platí. Aj za najkrajšie šaty, prsteň, sandále...

Mám to všetko na sebe, lebo Ktosi raz na Kalvárii bol uprostred kričiaceho divokého davu zbavený svojich šiat. A za toto vyzlečenie sme zodpovední všetci.

Nikdy sa nám nestalo, že sme vyzliekli človeka z jeho dôstojnosti?

Z jeho slobody, cti, dôvery, vážnosti?

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

Nikdy sme neznásilnili jeho intimitu, nenapadli jeho tajomstvo?

A čo vyhadzovanie jeho súkromia na ulicu?

Sme zvyknutí s niektorými ľuďmi zaobchádzať skoro ako s vecami.

Sú ľudia, ktorých klebetenie je prvoradou potrebou.

Aj ja prichádzam často vyprázdniť svoje vedro cudzej špiny.

A dávam si veľký pozor, aby z neho nevypadlo ani trochu tej mojej biedy.

Proti vyzlečeniu Krista chceme protestovať. Na vyzlečení človeka a jeho ponížení sa ale každý deň priamo či nepriamo zúčastňujeme. Zo svojho egoizmu, pýchy a sebeckva sa však už vyzliecť nedokážeme.

Pane, pomôž mi nikdy neprestúpiť hranicu dôstojnosti a úcty k druhému človeku, akokoľvek by si to iní okolo mňa dovoľovali. Pomôž mi pred každým stáť s úctou, aj keď by sa mi zdal akokoľvek špinavý.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

11. ZASTAVENIE

PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Už sme si na to zvykli. Klíny, kladivo, kríž. A na ňom vystretý Ježiš.

Chudobný sa narodil. Chudobný aj umiera. Chudobný na priateľov. Chudobný na dôveru zástupov. Chudobný na vďačnosť tých, ktorým preukázal dobrodenie. Obrali Ho dokonca o rúcho. Chudobný na všetko. Scvrkol sa na kôpku utrpenia a chudoby. Zavesený na kríži pre otrokov.

Práve tu však Boh dodržal slovo. Spásu, to naše rozprávkové bohatstvo, ktoré sme v raji stratili, nám prinieslo ohromujúce tajomstvo chudoby. Boh zvíťazil chudobou a slabosťou. Zvíťazil svojím srdcom, ktoré bolo bezbranné. Naša spása prišla cez skrytosť, pokorenie, utrpenie a chudobu.

Má pribité nohy. No i napriek tomu chodí po všetkých chodníkoch sveta a hľadá, čo sa stratilo.

Má pribité ruky. A predsa svojimi pribitými rukami nás – nešťastných utečencov objíma gestom nekonečnej nežnosti. Boh nás dostihol. Priznajme to. Náš útek sa skončil. Padli sme do pasce milosrdenstva.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

12. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

V tejto chvíli Ježiš rozdáva to posledné, čo mu ešte ostáva. Dar musí byť úplný. Treba ešte splatiť posledný dlh: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ V tejto chvíli sme získali dar plného rozhršenia.

Ostáva mu ešte matka. „Hľa, tvoja matka.“ Neváha nám ju darovať. Mária sa stáva našou matkou a dostáva nás všetkých do opatery a materskej starostlivosti.

Najväčším darom je však miesto v raji: „Hovorím ti, ešte dnes budeš so mnou v raji.“

Odpustenie, matka, vstupenka do raja. Rozdal skutočne všetko. Teraz môže zomrieť. Bude to dar posledný: „Otče, do Tvojich rúk odovzdávam svojho ducha!“ Nie, nie je to výkrik porazeného. Je to výkrik víťazstva. Triumfu.

Posledný odpor utečencov sa zrútil. Je dokonané. Všetko sa splnilo.

„Ty ma zabíjaš. A ja ťa zachraňujem. Aj keď mi prebodneš srdce, aj tak ťa budem navždy milovať“.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

13. ZASTAVENIE

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Teraz, keď je mŕtvy, vracajú Ježiša Matke. Do náručia.

Asi by bolo lepšie utiahnuť sa. A neprekázať. Rešpektovať tú bolesť. Nevtierať sa stále svojou, v ceste stojacou prítomnosťou.

Na druhej strane treba niečo urobiť. Treba zmeniť moje zmýšľanie o Bohu. Boh nie je niekto neurčitý, vzdialený. Stačí sa pozrieť na kríž, aby som pochopil.

Ak to vôbec chcem pochopiť.

Netreba študovať učené knihy o Bohu, ktoré veľa o Ňom nepovedia. Náš Boh je Boh prítomný, tu, dnes, pre mňa, pre Teba. Nie je ten, čo voľačo prináša. Je ten, čo prichádza.

Neprišiel si vymáhať svoju slávu, ale preto, aby nám navrhol priateľstvo, aby podpísal vlastnou krvou novú zmluvu. Prišiel ukázať pravý význam slova láska. Dokázať, čo znamená naozaj ľúbiť, milovať.

A ja už pred ním nemusím utekať, nemusím sa skrývať. Veď sme predsa priatelia.

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.□
Aj nad dušami v očistci.*

14. ZASTAVENIE

PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

*Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

„Prišiel Jozef z Arimatey...“ „Prišiel aj Nikodém...“

Sú priatelia, ktorí riskujú len vtedy, keď netreba veľa riskovať. Ktorí vychádzajú na verejnosť len vtedy, keď sa už netreba veľa zverejňovať. Títo priatelia zaujímajú postoj len potme. Platia len peňaženkou, ale nie vlastnou osobou: „Prišiel aj Nikodém a priniesol sto libier myrhy s aloou.“

Uznania po smrti sú ľahké. Mali by sme sa ale učiť uznávať prorokov, kým ešte žijú a hlásajú veci, ktoré sú nám protivné a robia gestá proti našej chuti. Naším vzorom by mal byť nie stotník, ale zločinec, ktorý v trýzni, v najväčšej potupe, keď všetko bolo proti, bľaboce svoje uznanie, keď protestuje proti urážkam spoločníka a uznáva spravodlivosť Ježiša. „...tento neurobil nič zlé.“ Kristus chcel okúsiť aj smrť.

Hrob sa uzavrel.

A zatiaľ sa v ňom pripravuje výbuch života.

Všetko sa skončilo?

Nie, všetko sa len začína.

Útek z náručia Milujúceho

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 07 Marec 2010 10:42

*Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

ZAKONČENIE

Utekli sme ďaleko od Boha. Postavili sme medzi seba a neho nekonečnú vzdialenosť. A práve, keď sme si namýšľali, že sme ho definitívne odstránili, že sme ho vyhodili von, že ho máme navždy za sebou, našli sme ho pred sebou s otvoreným náručím.

A zrazu sme našli všetko, čo sme stratili: Boha, iných, seba. Je to príbeh, ktorý sa stal Bohu. Je to príbeh, ktorý sa stal aj nám – ľuďom – tebe i mne. Ako sa k nemu postavíš ty, záleží iba od teba. Urob to však už dnes.

*Modlitba na úmysel Svätého Otca
Otče náš... Zdravas... Sláva...*

Spracované podľa knihy: Krížová cesta hriešnika